

C/2025/5129

23.9.2025

RÅDETS HENSTILLING

af 16. september 2025

om en koordineret tilgang til overgangen fra midlertidig beskyttelse for fordrevne personer fra Ukraine

(C/2025/5129)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 292 sammenholdt med artikel 78, stk. 1, og artikel 79, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Midlertidig beskyttelse af fordrevne personer fra Ukraine, der ikke er i stand til at vende tilbage til deres oprindelsesland eller -region på grund af Ruslands angrebskrig mod Ukraine, som aktiveret ved Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2022/382 ⁽¹⁾ og som forlænget ved Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2023/2409 ⁽²⁾, (EU) 2024/1836 ⁽³⁾ og (EU) 2025/1460 ⁽⁴⁾, gælder indtil den 4. marts 2027. Selv om den fortsat er et vidnesbyrd om Unionens solidaritet med det ukrainske folk, er midlertidig beskyttelse i sagens natur midlertidig. Det er derfor nødvendigt at forberede en gradvis, holdbar og velkoordineret overgang fra denne status til det tidspunkt, hvor forholdene i Ukraine er således, at den midlertidige beskyttelse kan bringes til ophør, samtidig med at der tages hensyn til Ukraines kapacitet og genopbygningsbehov.
- (2) I forbindelse med drøftelserne om fremtiden for og ophøret af midlertidig beskyttelse har medlemsstaterne opfordret til en koordineret tilgang på EU-plan. På grundlag af medlemsstaternes erfaringer efter aktiveringen af den midlertidige beskyttelse fastsat ved Rådets direktiv 2001/55/EF ⁽⁵⁾ er det afgørende at sikre delt ansvar mellem alle medlemsstater på EU-plan i hele denne proces.
- (3) Et af formålene med at aktivere den midlertidige beskyttelse fastsat ved direktiv 2001/55/EF i forbindelse med Ruslands angrebskrig mod Ukraine var at forhindre, at medlemsstaternes asylsystemer blev overvældet og ikke kunne behandle et stort antal ansøgninger om international beskyttelse, uden at det indvirkede negativt på effektiviteten af deres funktion, hvilket var til fordel for de personer, der anmodede om beskyttelse. Dette formål er fortsat af central betydning for kortlægningen af overgangen fra midlertidig beskyttelse for disse personer. Selv i en situation med fred vil Ukraine desuden have behov for tid til at genopbygge sin kapacitet til at tage imod alle de personer, der blev fordrevet på grund af krigen. For at støtte Ukraine i dets bestræbelser på at reintegrere fordrevne personer er det derfor vigtigt, at overgangsprocessen forvaltes fleksibelt, gradvist og under hensyntagen til de pågældende personers individuelle situation. Denne overgangsproces bør derfor imødekomme behovene hos dem, der i øjeblikket nyder midlertidig beskyttelse i Unionen, samt Ukraines behov, samtidig med at integriteten af medlemsstaternes asylsystemer bevares.

⁽¹⁾ Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2022/382 af 4. marts 2022 om konstatering af massetilstrømning af fordrevne personer fra Ukraine som omhandlet i artikel 5 i direktiv 2001/55/EF og deraf følgende indførelse af midlertidig beskyttelse (EUT L 71 af 4.3.2022, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2022/382/oj).

⁽²⁾ Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2023/2409 af 19. oktober 2023 om forlængelse af den midlertidige beskyttelse som indført ved gennemførelsesafgørelse (EU) 2022/382 (EUT L, 2023/2409, 24.10.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2023/2409/oj).

⁽³⁾ Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2024/1836 af 25. juni 2024 om forlængelse af den midlertidige beskyttelse som indført ved gennemførelsesafgørelse (EU) 2022/382 (EUT L, 2024/1836, 3.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2024/1836/oj).

⁽⁴⁾ Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2025/1460 af 15. juli 2025 om forlængelse af den midlertidige beskyttelse som indført ved gennemførelsesafgørelse (EU) 2022/382 (EUT L, 2025/1460, 24.7.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2025/1460/oj).

⁽⁵⁾ Rådets direktiv 2001/55/EF af 20. juli 2001 om minimumsstandards for midlertidig beskyttelse i tilfælde af massetilstrømning af fordrevne personer og om foranstaltninger, der skal fremme en ligelig fordeling mellem medlemsstaterne af indsatsen med hensyn til modtagelsen af disse personer og følgerne heraf (EFT L 212 af 7.8.2001, s. 12, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2001/55/oj>).

- (4) Mange personer, der er fordrevet fra Ukraine, med midlertidig beskyttelse har nu været i Unionen i flere år, og de har integreret sig i deres værtssamfund ved at lære sproget, finde beskæftigelse og begynde en uddannelse. For så vidt der allerede er hjemmel hertil i national ret eller administrativ praksis, bør medlemsstaterne benytte enhver mulighed for at lade disse personer overgå til nationale retlige statusser, der bedre afspejler deres nuværende situation i Unionen, hvor betingelserne for fortsat lovligt ophold af andre grunde er opfyldt. Sådanne nationale retlige statusser kan f.eks. omfatte opholdstilladelser baseret på beskæftigelse, selvstændig virksomhed, erhvervsuddannelse eller uddannelse og forskning, familiemæssige eller andre grunde eller særlige opholdstilladelser. Medlemsstaterne bør derfor fremme og lette overgangen fra midlertidig beskyttelse ved at give klare oplysninger for at hjælpe de berørte personer med at forstå de fordele og rettigheder, som disse andre nationale retlige statusser giver sammenlignet med midlertidig beskyttelse eller andre former for international beskyttelse.
- (5) For at støtte overgangen for personer med midlertidig beskyttelse til andre retlige statusser og tilbyde dem alternative muligheder under hidtil usete omstændigheder og for at sikre kontinuitet og undgå situationer med ulovligt ophold bør medlemsstaterne, navnlig når adgang til nationale statusser måske ikke er mulig, tillade personer med midlertidig beskyttelse, der ellers ville være berettigede til en anden status på grundlag af EU-retten, at ansøge om tilladelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/801⁽⁶⁾, (EU) 2021/1883⁽⁷⁾ og (EU) 2024/1233⁽⁸⁾. Tilladelser i henhold til nævnte direktiver er mulige, forudsat at de pågældende personer ikke samtidig har midlertidig beskyttelse i Unionen. Medlemsstaterne bør derfor hurtigst muligt og senest på tidspunktet for en ansøgning om tilladelse underrette personer med midlertidig beskyttelse om forskellen mellem de rettigheder, der følger af midlertidig beskyttelsesstatus, og de rettigheder, der følger af nævnte direktiver. Medlemsstaterne bør også hurtigst muligt og senest på ansøgningstidspunktet underrette dem om, at de ikke samtidig kan have midlertidig beskyttelse og få en tilladelse i henhold til nævnte direktiver.
- (6) For at medlemsstaterne kan blive klar til en eventuel udfasning af den midlertidige beskyttelse aktiveret ved gennemførelsesafgørelse (EU) 2022/382, er det afgørende at sikre, at hjemrejsen til Ukraine med henblik på reintegration finder sted på en velordnet og human måde, og at der tages hensyn til de fordrevne personers forskellige individuelle forhold ved at støtte dem, der ønsker og kan vende tilbage til Ukraine. Nogle ønsker måske at vende hurtigt hjem, mens andre kan have behov for mere tid i betragtning af deres særlige omstændigheder. Det er også vigtigt at tage stilling til, om Ukraine har kapacitet til at reintegrere alle de personer, der er fordrevet af krigen, på en holdbar måde. Medlemsstaterne bør derfor træffe foranstaltninger, der baner vejen for en gnidningsløs og holdbar reintegration i Ukraine, under hensyntagen til alle disse overvejelser og ved at gøre fuld brug af og videreudvikle de værktøjer, der allerede er fastsat i artikel 21 og 23 i direktiv 2001/55/EF.
- (7) Gennem navnlig Ukrainefaciliteten oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/792⁽⁹⁾ yder Unionen omfattende støtte til Ukraine med henblik på at håndtere de sociale, økonomiske og miljømæssige konsekvenser af Ruslands angrebskrig og bidrage til genopretningen, genopbygningen og moderniseringen af landet og til genopretningen af det ukrainske samfund efter krigen, herunder ved at tilvejebringe de sociale og økonomiske betingelser for, at internt fordrevne personer og personer med midlertidig beskyttelse i Unionen, kan vende hjem, når forholdene tillader det, eller de vælger det.

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/801 af 11. maj 2016 om betingelserne for tredjelandsstatsborgeres indrejse og ophold med henblik på forskning, studier, praktik, volontørtjeneste, elevudvekslingsprogrammer eller uddannelsesprojekter og au pair-ansættelse (EUT L 132 af 21.5.2016, s. 21, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2016/801/oj>).

⁽⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2021/1883 af 20. oktober 2021 om indrejse- og opholdsbetingelser for tredjelandsstatsborgere med henblik på højt kvalificeret beskæftigelse og om ophævelse af Rådets direktiv 2009/50/EF (EUT L 382 af 28.10.2021, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2021/1883/oj>).

⁽⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1233 af 24. april 2024 om én enkelt ansøgningsprocedure for en kombineret tilladelse til tredjelandsstatsborgere til at opholde sig og arbejde på en medlemsstats område og om et sæt fælles rettigheder for arbejdstagere fra tredjelande, der har lovligt ophold i en medlemsstat (EUT L, 2024/1233, 30.4.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1233/oj>).

⁽⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/792 af 29. februar 2024 om oprettelse af Ukrainefaciliteten (EUT L, 2024/792, 29.2.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/792/oj>).

- (8) De, der overvejer at vende hjem til Ukraine, bør være i stand til at træffe informerede beslutninger, som også vil gøre deres tilbagevenden mere holdbar. I forbindelse med en gnidningsløs overgang fra midlertidig beskyttelse for personer, der er fordrevet fra Ukraine, bør medlemsstaterne indføre en mere struktureret tilgang til fremme af selvfinansierede sonderende besøg, jf. artikel 21, stk. 1, i direktiv 2001/55/EF. Disse besøg kan tjene som tillidsskabende foranstaltninger for personer med midlertidig beskyttelse i Unionen, da det vil give dem mulighed for at besøge familie eller ejendom eller vurdere omfanget af ødelæggelser i deres lokalsamfund og generelt de overordnede forhold i Ukraine. For at øge effektiviteten af sådanne besøg og forhindre misbrug deraf bør medlemsstaterne fastsætte parametre og betingelser for og krav til dem. Sådanne parametre, betingelser eller krav bør koordineres med andre medlemsstater og fastsættes og meddeles på en gennemsigtig måde. Med henblik herpå bør medlemsstaterne oprette kontaktpunkter.
- (9) Medlemsstaterne skal træffe de nødvendige foranstaltninger for at muliggøre frivillig tilbagevenden for personer, hvis midlertidige beskyttelse er ophørt, jf. artikel 21, stk. 1, i direktiv 2001/55/EF. Med henblik herpå bør medlemsstaterne stille særlige programmer for frivillig tilbagevenden til rådighed, til hvilke de kan forlade sig på støtte fra internationale organisationer. For at sikre deres effektivitet og undgå risiko for misbrug bør disse programmer udformes omhyggeligt, være omfattende og formidles godt under hensyntagen til Ukraines behov og kapacitet samt behovet hos fordrevne personer fra Ukraine med midlertidig beskyttelse i Unionen, og situationen for dem, der blev i Ukraine, med henblik på at opretholde den sociale samhørighed. Derfor bør ethvert sådant program prioritere støtte til reintegration, hvortil der vil være EU-midler til rådighed i Ukraine, i stedet for individuelle pakker. Betingelserne for at komme i betragtning til sådanne programmer bør fastlægges klart, og det bør kræves, at de personer, der har til hensigt at gøre brug af dem, tilmelder sig. Medlemsstaterne kan som led i disse programmer overveje at bistå med tilrettelæggelse af udrejser, f.eks. til det samme område i Ukraine. Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning (Frontex), der blev oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1896⁽¹⁰⁾, kan bistå medlemsstaterne med logistisk støtte inden for grænserne for sit mandat.
- (10) Selv om programmer for frivillig tilbagevenden bør være af begrænset og fast varighed, bør de give tilstrækkelig tid til at sikre passende koordinering med de ukrainske myndigheder med henblik på at lette en gradvis og passende integration af tilbagevendende personer i deres lokalsamfund, på områder, der omfatter adgang til basale tjenester og faciliteter såsom indkvartering, bolig eller lægebehandling. Derfor, herunder for at sikre, at den indledende varighed af programmet for frivillig tilbagevenden koordineres med alle medlemsstaterne og de ukrainske myndigheder, bør der i programmer for frivillig tilbagevenden fastsættes en udrejseperiode, der gør det muligt at nå disse mål, dvs. en periode på principielt et år. Støtte til medlemsstaterne er tilgængelig fra Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden (AMIF), som er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1147⁽¹¹⁾, med henblik på at imødekomme finansielle behov i forbindelse med fordrevne personer fra Ukraine med midlertidig beskyttelse og kan også bidrage til finansieringen af programmer for frivillig tilbagevenden. Så længe programmerne for frivillig tilbagevenden varer ved, bør de pågældende personer have lov til fortsat at have lovligt ophold i den medlemsstat, hvor de har midlertidig beskyttelse. Da forholdene på stedet kan udvikle sig mellem datoen for vedtagelse af denne henstilling og udløbet af midlertidig beskyttelse, og den tid, der er fastsat i programmerne for frivillig tilbagevenden muligvis ikke er tilstrækkelig til at sikre en gradvis og holdbar reintegration i Ukraine, bør medlemsstaterne koordinere indbyrdes og med de ukrainske myndigheder om fastsættelse af en anden eller forlænget frist for frivillig udrejse inden for rammerne af deres programmer for frivillig tilbagevenden. Foranstaltninger vedrørende programmer for frivillig tilbagevenden berører ikke Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF⁽¹²⁾.

⁽¹⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1896 af 13. november 2019 om den europæiske grænse- og kystvagt og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1052/2013 og (EU) 2016/1624 (EUT L 295 af 14.11.2019, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1896/oj>).

⁽¹¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1147 af 7. juli 2021 om Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden (EUT L 251 af 15.7.2021, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1147/oj>).

⁽¹²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16. december 2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold (EUT L 348 af 24.12.2008, s. 98, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2008/115/oj>).

- (11) For at mindske den administrative byrde i forbindelse med eventuel individuel udstedelse af opholdstilladelser til personer, der er tilmeldt programmer for frivillig tilbagevenden, bør medlemsstaterne gøre brug af muligheden i artikel 21, stk. 3, i direktiv 2001/55/EF for at forlænge alle gældende rettigheder, der er knyttet til midlertidig beskyttelse, jf. kapitel III i direktiv 2001/55/EF, over for de personer, som har haft midlertidig beskyttelse i henhold til gennemførelsesafgørelse (EU) 2022/382, og som er omfattet af et program for frivillig tilbagevenden, ud over datoen for udløbet af gennemførelsesafgørelse (EU) 2022/382 og indtil datoen for en fordreven persons tilbagevenden til Ukraine eller indtil datoen for udløbet af fristen for frivillig udrejse i henhold til det relevante program for frivillig tilbagevenden. For at sikre kontinuitet og undgå situationer med ulovligt ophold umiddelbart efter udløbet af midlertidig beskyttelse bør medlemsstaterne desuden sikre, at personer, der har haft midlertidig beskyttelse, lovligt kan opholde sig på medlemsstaternes område i perioden mellem udløbet af gennemførelsesafgørelse (EU) 2022/382 og udløbet af den frist, inden for hvilken personer kan tilmelde sig et program for frivillig tilbagevenden.
- (12) Det er muligt, at Ukraine ved den præcise dato for udløbet af gennemførelsesafgørelse (EU) 2022/382 ikke vil være i stand til at imødekomme behovene hos personer med andre særlige behov end dem, der vedrører deres helbredstilstand. For at sikre en holdbar tilbagevenden til Ukraine, der tager hensyn til Ukraines kapacitet til at imødekomme sådanne personers behov, bør medlemsstaterne også anvende de bestemmelser i national ret, som gennemfører artikel 23, stk. 1, i direktiv 2001/55/EF, på personer med andre særlige behov end dem, der vedrører deres helbredstilstand, og træffe de nødvendige foranstaltninger vedrørende betingelser for fortsættelse af deres lovlige ophold i Unionen. Hvor det er relevant, bør medlemsstaterne sikre, at opholdsbetingelser tager hensyn til de berørte personers særlige behov. Et sådant ophold bør ophøre, så snart Ukraine er i stand til at imødekomme de berørte personers særlige behov.
- (13) Medlemsstaterne bør udnytte muligheden i artikel 23, stk. 2, i direktiv 2001/55/EF for at tillade personer, der er fordrevet fra Ukraine, hvis mindreårige børn går i skole i en medlemsstat, at opholde sig på deres område ud over varigheden af den midlertidige beskyttelse i henhold til gennemførelsesafgørelse (EU) 2022/382 med henblik på at gøre det muligt for disse børn at afslutte den skoleperiode, som regel et skoleår, som er igangværende, når nævnte gennemførelsesafgørelse udløber.
- (14) For at sikre korrekt tilvejebringelse af oplysninger og hjælpe personer med midlertidig beskyttelse med at træffe informerede valg med fuldt kendskab til forholdene er det vigtigt at maksimere anvendelsen af de eksisterende værktøjer og kanaler og undgå dobbeltarbejde. Til dette formål kan medlemsstaterne anvende eventuelle Unity Hubs, som er eller er ved at blive oprettet på deres område, til at bidrage til at opretholde en forbindelse til ukrainere, som bor i udlandet. Unity Hubs bør anvendes til at give oplysninger om overgang til andre retlige statusser, sonderende besøg og programmer for frivillig tilbagevenden eller til at angive, hvor sådanne oplysninger kan indhentes. For at støtte Unity Hubs kan medlemsstaterne anvende midlerne fra Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden, herunder de yderligere tildelinger, som stammer fra midtvejsrevisionen af den flerårige finansielle ramme for 2021-2027 fastlagt i Rådets forordning (EU, Euratom) 2020/2093⁽¹³⁾ og midtvejsgennemgangen af medlemsstaternes programmer inden for rammerne af Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden. Der kan også modtages støtte fra internationale organisationer og tredjelande til dette formål. For at strømline indsatsen opfordres medlemsstaterne til at gøre brug af den viden, de kapaciteter og de netværk, som internationale organisationer tilbyder, i deres individuelle planer for oprettelse af Unity Hubs. Desuden kan der iværksættes oplysningskampagner, der er i overensstemmelse med Unionens kommunikation.
- (15) For at sikre en koordineret tilgang blandt medlemsstaterne og med de ukrainske myndigheder vedrørende gennemførelsen af denne henstilling bør medlemsstaterne fortsat koordinere, udveksle oplysninger og overvåge situationen på stedet i forskellige relevante fora, herunder på solidaritetsplatformen omhandlet i gennemførelsesafgørelse (EU) 2022/382, som de ukrainske myndigheder kan indbydes til sammen med Rådets relevante forberedende organer inden for deres respektive mandater og ansvarsområder.
- (16) Da overgangen fra midlertidig beskyttelse for fordrevne personer fra Ukraine vil føre til betydelige ændringer i deres status, er det afgørende at have et nøjagtigt billede af situationens udvikling. Under hensyntagen til bl.a. Den Europæiske Unions Domstols dom i sag C-753/23⁽¹⁴⁾ og navnlig præmis 30 heri bør medlemsstaterne styrke deres bestræbelser på regelmæssigt og hurtigt at ajourføre deres oplysninger om midlertidig beskyttelse på platformen for registrering af personer med midlertidig beskyttelse, herunder tal vedrørende inaktive registreringer, og inden for netværket for beredskab og krisestyring på migrationsområdet (plannetværket).

⁽¹³⁾ Rådets forordning (EU, Euratom) 2020/2093 af 17. december 2020 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2021-2027 (EUT L 433 I af 22.12.2020, s. 11, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2020/2093/oj>).

⁽¹⁴⁾ Den Europæiske Unions Domstols dom af 27. februar 2025, Krasiliva, sag C-753/23, ECLI:EU:C:2025:133.

- (17) I medfør af artikel 3 i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, har Irland ved skrivelse af 22. juli 2025 meddelt, at det ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af denne henstilling.
- (18) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne henstilling, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark —

VEDTAGET DENNE HENSTILING:

A. Foranstaltninger til at fremme overgangen til andre retlige statusser allerede inden udløbet af midlertidig beskyttelse

1. Medlemsstaterne bør fremme og lette adgang til nationale retlige statusser for personer med midlertidig beskyttelse i henhold til gennemførelsesafgørelse (EU) 2022/382. Opholdstilladelser, der udstedes til dette formål, kan f.eks. være baseret på beskæftigelse, selvstændig virksomhed, erhvervsuddannelse eller uddannelse og forskning, familiemæssige eller andre grunde eller være særlige opholdstilladelser, forudsat at disse personer opfylder betingelserne i national ret.
2. Medlemsstaterne bør, navnlig når adgang til nationale retlige statusser ikke er mulig, tillade personer med midlertidig beskyttelse i henhold til gennemførelsesafgørelse (EU) 2022/382, der ellers er berettigede til en anden status fastsat i EU-retten, at ansøge om tilladelser i henhold til direktiv (EU) 2016/801, (EU) 2021/1883 og (EU) 2024/1233, forudsat at de ikke samtidig har midlertidig beskyttelsesstatus med en tilladelse, der er udstedt i henhold til nævnte direktiver. Medlemsstaterne bør hurtigst muligt og senest på tidspunktet for en ansøgning om en sådan tilladelse underrette personer med midlertidig beskyttelse i henhold til gennemførelsesafgørelse (EU) 2022/382 om forskellen mellem de rettigheder, der følger af midlertidig beskyttelsesstatus, og de rettigheder, der følger af nævnte direktiver, og at de ikke samtidig kan nyde midlertidig beskyttelse og få en tilladelse i henhold til nævnte direktiver.

B. Foranstaltninger til at bane vejen for en gnidningsløs og holdbar reintegration i Ukraine

3. Medlemsstaterne bør tillade personer med midlertidig beskyttelse i henhold til gennemførelsesafgørelse (EU) 2022/382 at foretage selvfinansierede sonderende besøg i Ukraine under behørig hensyntagen til artikel 21, stk. 1, i direktiv 2001/55/EF. I denne forbindelse bør medlemsstaterne:
 - a) etablere og koordinere parametrene, betingelserne og kravene for sonderende besøg med de øvrige medlemsstater, og
 - b) informere personer, der måtte ønske at aflægge sådanne besøg, om parametrene, betingelserne eller kravene og til dette formål oprette kontaktpunkter.
4. For at sikre tilbagevenden til Ukraine bør medlemsstaterne stille særlige programmer for frivillig tilbagevenden til rådighed i overensstemmelse med artikel 21, stk. 1, i direktiv 2001/55/EF, der skal anvendes, når midlertidig beskyttelse i henhold til gennemførelsesafgørelse (EU) 2022/382 er ophørt. I denne forbindelse bør medlemsstaterne:
 - a) sikre koordinering med de ukrainske myndigheder for at lette reintegration i lokalsamfundene i Ukraine, på områder som at finde indkvartering eller boliger eller adgang til basale tjenester og infrastrukturer, herunder lægebehandling
 - b) sikre, at støtte i henhold til programmer for frivillig tilbagevenden prioriterer støtte til reintegration i lokalsamfund i Ukraine i stedet for individuelle pakker
 - c) fastsætte betingelser for at kunne gøre brug af programmer for frivillig tilbagevenden i koordinering med andre medlemsstater og Kommissionen
 - d) kræve, at personer, der ønsker at gøre brug af et program for frivillig tilbagevenden, tilmelder sig programmet
 - e) fastsætte en konkret periode på principielt ét år, efter at midlertidig beskyttelse er ophørt, for frivillig udrejse i henhold til programmer for frivillig tilbagevenden. Medlemsstaterne bør koordinere med hinanden og med de ukrainske myndigheder i overensstemmelse med denne henstillings punkt 8, hvis der i lyset af udviklingen på stedet er behov for en anden eller forlænget frist for frivillig udrejse, fordi den fastsatte tid ikke forekommer tilstrækkelig til at muliggøre en gradvis og holdbar reintegration af fordrevne personer i Ukraine

- f) udnytte muligheden i henhold til artikel 21, stk. 3, i direktiv 2001/55/EF for at forlænge alle gældende rettigheder, der er knyttet til midlertidig beskyttelse, jf. kapitel III i direktiv 2001/55/EF, over for de personer, der havde midlertidig beskyttelse i henhold til gennemførelsesafgørelse (EU) 2022/382, og som er omfattet af et program for frivillig tilbagevenden, indtil datoen for deres tilbagevenden til Ukraine eller indtil udløbet af fristen for frivillig udrejse i henhold til det pågældende program for frivillig tilbagevenden; medlemsstaterne bør sikre fortsat lovligt ophold for fordrevne personer mellem datoen for udløbet af gennemførelsesafgørelse (EU) 2022/382 og udløbet af den periode, hvor sådanne personer kan tilmelde sig det pågældende program
- g) overveje at yde bistand til tilrettelæggelse af udrejser, navnlig til samme område i Ukraine; Frontex kan bistå medlemsstaterne med logistisk støtte inden for grænserne for sit mandat.
5. Medlemsstaterne bør under behørig hensyntagen til den menneskelige værdighed træffe de nødvendige foranstaltninger vedrørende betingelserne for ophold for personer, der ikke opfylder kravene til adgang til andre statusser, og som har andre særlige behov end dem, der er omfattet af artikel 23, stk. 1, i direktiv 2001/55/EF, som Ukraine ikke kan imødekomme ved udløbet af midlertidig beskyttelse i henhold til gennemførelsesafgørelse (EU) 2022/382. Hvor det er relevant, bør medlemsstaterne sikre, at opholdsbetingelser tager hensyn til sådanne personers særlige behov. Et sådant ophold bør ophøre, så snart Ukraine er i stand til at imødekomme de pågældende personers særlige behov.
6. Medlemsstaterne bør i overensstemmelse med artikel 23, stk. 2, i direktiv 2001/55/EF tillade personer, der er fordrevet fra Ukraine, hvis mindreårige børn går i skole i en medlemsstat, at opholde sig på deres område ud over varigheden af den midlertidige beskyttelse i henhold til gennemførelsesafgørelse (EU) 2022/382, således at disse børn kan afslutte den skoleperiode, som er igangværende, når nævnte gennemførelsesafgørelse udløber. Med henblik på disse foranstaltninger vil den igangværende skoleperiode som regel være skoleåret.
- C. Foranstaltninger til at sikre formidling af oplysninger til fordrevne personer
7. Medlemsstaterne bør sikre, at personer med midlertidig beskyttelse i henhold til gennemførelsesafgørelse (EU) 2022/382 informeres behørigt om de tilgængelige muligheder for at overgå til andre retlige statusser, herunder fordele og rettigheder i forbindelse med overgang til disse statusser, samt om situationen i Ukraine, kravene til sonderende besøg og støtte til at vende hjem, der er til rådighed i Unionen og i Ukraine, navnlig i forbindelse med programmer for frivillig tilbagevenden. I denne forbindelse bør medlemsstaterne:
- a) oprette hurtige nationale kommunikationssystemer og -procedurer, f.eks. kontaktpunkter, eller en oplysningskampagne, der er i overensstemmelse med Unionens kommunikation
- b) for de medlemsstater, der har til hensigt at oprette et Unity Hub på deres område i samarbejde med de ukrainske myndigheder, gøre brug af dette Unity Hub til at give de relevante oplysninger til fordrevne personer; medlemsstaterne opfordres til at gøre brug af den viden, de kapaciteter og de netværk, som internationale organisationer tilbyder, i den nationale plan for oprettelse af Unity Hubs
- c) overveje at gøre brug af Asyl-, Migrations- og Integrationsfondens program, herunder de yderligere tildelinger, der stammer fra midtvejsrevisionen af den relevante flerårige finansielle ramme og midtvejsgennemgangen af nationale programmer, til at støtte Unity Hubs.
- D. Foranstaltninger til at sikre koordinering, overvågning og udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne og med de ukrainske myndigheder
8. Medlemsstaterne bør fortsat koordinere og udveksle oplysninger om relevant udvikling samt om gennemførelsen af denne henstilling, navnlig i forbindelse med solidaritetsplatformen og Rådets relevante forberedende organer inden for deres respektive mandater og ansvarsområder. Med henblik herpå samarbejder Kommissionen med medlemsstaterne og med de ukrainske myndigheder, herunder på teknisk plan inden for solidaritetsplatformen, som de ukrainske myndigheder kan indbydes til, og på politisk plan gennem den særlige udsending for ukrainere i EU.

9. Medlemsstaterne bør styrke deres bestræbelser på at overvåge udviklingen og regelmæssigt og hurtigt ajourføre de relevante oplysninger om status for fordrevne personer fra Ukraine i de relevante databaser, herunder på platformen for registrering af personer med midlertidig beskyttelse, navnlig med hensyn til antallet af personer med midlertidig beskyttelse eller tilstrækkelig beskyttelse i henhold til national ret på medlemsstatens område, antallet af personer, der er overgået til andre statusser og ikke længere har midlertidig beskyttelse eller tilstrækkelig beskyttelse i henhold til national ret, og antallet af personer, hvis registreringer er inaktive. Medlemsstaterne bør desuden sikre, at de udveksler rettidige, fuldstændige og nøjagtige data om alle relevante aspekter vedrørende personer med midlertidig beskyttelse inden for netværket for beredskab og krisestyring på migrationsområdet (plannetværket).

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. september 2025.

På Rådets vegne

M. BJERRE

Formand